

на, комуто нерачилъ да даде бащини-ты му владовища. Нъ Албрехтови-ти сынове пакъ непрѣкъснѣли войнѣ-тѣ съ Швейцарци-ты. Подырь седѣмъ години, много австрийска войска отышла въ Швейцариѣ да накаже непокорны-ты планинцы. Швейцарци-ти ѣизлѣзли насрѣдѣ въ тѣснѣ-тѣ долины при Маргартенѣ. Нѣколцина Швейцарци ся вѣскачили на планинѣ-тѣ и зели да тѣркають голѣмы камѣне, та побѣркали австрийскѣ-тѣ войскѣ; а други-ти планинцы, които были повече-то обружени само съ хеллебарды, налетѣли на непріятеле-ты, и ги разбили (1315). Слѣдѣ това и други-ти кантони (Люцернѣ, Цюрихѣ, Бернѣ и пр.) малко по малко ся присѣдинили на планинскы-ты кантоны, и така ся нагласило ново царство, което ся нарекло *Швейцарскый Сѣмъжъ*, въ който ся утвърдила республиканска урядба. Швейцарци-ти много врѣмя още трѣбовало да ся биятъ, та да ся ослободять отъ Австрийци-ты. (Най-голѣмѣ побѣдѣ направили тии при Семпахѣ въ 1386 г.).

Люксембургскый царскый коренѣ. Слѣдѣ Албрехта нѣмскы-ти князове нѣколко пѣти ся избирали царове не отъ Хабсбургы-ты, а отъ други царскы родове, най-много отъ Люксембургскый царскый коренѣ, който около онова врѣмя былъ завладѣлъ Бохемско-то царство. Отъ тоя родѣ най-прочюто было царуваніе-то на *Карла IV* (1347—1378). Карлѣ, за да направи да ся ненамисать други кога ся избирать царове, издалъ законѣ, който опрѣдѣлялъ да ся избирать царѣ-ты нарядѣ. Отъ тогава царѣ-тѣ не трѣбовало да го избирать вси-кы-ти нѣмскы князове, а само седѣмъ главни, които ся нарекли *курфирсти* сир. избиратели, (тия сѣ: четыре свѣтскы владѣлци: бохемскый царѣ, рейнскый пфалцграфѣ, саксонскый херцогѣ, бранденбургскый маркграфѣ, и троица владѣлци: майнскый, келнскый и трирскый); избирание-то на царѣ-ты ставало въ Франкфуртѣ на Майнѣ, а коронясване-то въ Ахенѣ. Той законѣ на Карла IV е извѣстенѣ подѣ имя *Златна булла*, защото на писмо-то былъ ударенѣ златенѣ печатѣ, прикаченѣ съ коприненѣ ивицѣ. Въ Прага, стол-